

- 1) Ησυχία και ομολογία
- 2) Ησυχία τρυφάδης
- 3) Ησυχία ομολογίας
- 4) Ησυχία τρυφάδης
- 5) Ησυχία σχολησίου Wellholtsen
- 6) Ησυχία Νεωτή
- 7) Ησυχία
- 8) Ησυχία Ρούθ
- 9) Ησυχία βασιλείων Α-Β
- 10) Ησυχία Γ'
- 11) Ησυχία καλυπομένων
- 12) Ησυχία και Νεεμίου
- 13) Ησυχία ή (Ιερών)
- 14) Ησυχία
- 15) Ησυχία
- 16) Ησυχία
- 17) Ησυχία Α-Β'
- 18) Ησυχία Γ'
- 19) Ησυχία
- 20) Ησυχία
- 21) Ησυχία
- 22) Ησυχία
- 23) Ησυχία
- 24) Ησυχία
- 25) Ησυχία

1	29
2	29
3	30
4	31
5	32
6	33
7	35
8	36
9	24
10	24
11	38
12	11
13	39
14	40
15	40
16	41
17	41
18	42
19	43
20	
21	
22	
23	
24	
25	

Ονομασία: Πεντατεύχος (από τις λέξεις πέντε και νόμος) ή Πεντάτευχος
και Πεντατεύχος Ο όνομαζει Πεντατεύχος

Η πρώτη ονομασία της Πεντατεύχου είναι Πεντατεύχος και η δεύτερη Πεντατεύχος.
Προσέχει 160 μ.χ. Πεντατεύχος

Περιεχόμενοι: Το περιεχόμενο βλακώδους από Πεντατεύχου
είναι περιλήψεις έχει ως εξής: Ο Θεός οδηγεί τους υιούς του συμπο-
τός, δέν έγραψε την Πεντατεύχου ανθρωπότητα, αλλά
έξελέξατο εξ αυτών Πεντατεύχου τον Ισραήλ, να χρησιμεύσει
αποστολική της θείας αποκάλυψης και ως μέσον μεταδό-
σεως της θείας ειδορίας Πεντατεύχου το ανθρώπινο γένος.

α) Γένεσις. Το βιβλίο αυτό περιέχει την ιστορία της θείας
αποκαλύψεως από την δημιουργία του κόσμου μέχρι του
θανάτου του Πεντατεύχου. Το βιβλίο συγκαταεί 50 κεφάλαιων.

β) Έξοδος. Το βιβλίο αυτό περιέχει την ιστορία της Πεντατεύχου
των Ισραηλιτών Πεντατεύχου της αιχμαλωσίας, ως και την πορεία των
αυτών εις την Πεντατεύχου και την συμφωνία την έκαμε ο Θεός
μέ τον Ισραήλ. Συγκαταεί 40 κεφάλαιων.

γ) Λευϊτικόν. Το βιβλίο αυτό ονομάσθη υπό των ραββίνων
νόμος των θυσιών και «νόμος των Πεντατεύχου» ονομάσθη ούτω δια
αναφέρονται αυτών εις τα καθήκοντα του Πεντατεύχου, δηλ. νό-
μοι υπό του Πεντατεύχου παραχρησθέντες πρός τούτους πάς πρέπει να
έασκούν τα καθήκοντα των. Συγκαταεί 24 κεφάλαιων.

δ) Αριθμοί: Το βιβλίο αυτό αρχίζει από την Πεντατεύχου
των Ισραηλιτών. Είναι αφηγηματική την περιπέλειαν του Ισρα-
ήλ εις την Πεντατεύχου από του ορους Σινά μέχρι της καταλήψε-
ως της γης των Ιερδάνων χωρών. Συγκαταεί 36 κεφάλαιων.

ε) Δευτερονόμιον: Το βιβλίο αυτό περιέχει επανάληψιν και
επισημνών των Πεντατεύχου νόμων, τούτων εις δέυτερον
νόμον, εκτός του Πεντατεύχου. Έχει τούτον τον Πεντατεύχου
και 34 κεφάλαιων.

την ιστορίαν του καϊσάρους γ) στην ιστορίαν του καϊσάρους
του, δια τών χειρῶν γραφῆνται τῶν παλαιῶν ~~καϊσάρους~~

Βοηθητικὰ ἐπισημῶν δια τὴν ἐκτέλεσιν τῆς Π. Α. εἶσαι:
1) δεξιά κριτική, 2) Γεφ. ἐρμηνευτικῆς 3) ἑβραϊκῆ ἀρχαιολο-
γία, 4) δεξιά δοξασία 5) Βιβλικὴ ἐπιστολογία

Ἱστορία τοῦ μαθήματος

Παλαιοὶ χρόνοι: εἰδήσεις μᾶλλον παρὰ χειρὸς παύλου οὐλοσπας
(λαοδαϊκῆ ἀρχαιολογία) καὶ ⁴⁴⁰ ταλμων. ἐκ τῆς παλαιᾶς
ἐκκλησίας: ὁ ἀνδρῆακος ⁴¹⁰ κασσιόδωρος 410, εὐχουστει-
νος 430. Πόσιν σπουδάζοντες τῶν παρὰ κλήρω τῶ
ἀλεξανδρῶν 215, ὠρίγονται 251 ἕως εὐχουστεινοῦ
καίσαρος 419, ἐπιφανίω 403, Ἰερωνύμω 419.

Μεσαῖων: φωνίω (1841 ἀμφιλοχία), ἑλνμπιοδωροῦ
Πουχίου τοῦ ἱεροσολιμοῦ, Βιοφιλάντων Βουλγαρίας, Μιχαήλ
ψελλοῦ, Νικητῶν τῶν Σερρών, Εὐθυμίου Ζιγούνη, φιλοσόφου
μ. α.

Νεώτεροι χρόνοι: Πάπιοι ὅσοι ἤμεινον καὶ ἔξοι.

† ἔκδοσιν τῶν ἐκτελεσθῶν ἐνοιῶν

ΕΞΕΛΕΞΑΝΤΟ ΤΟΝ ΑΡΧΙΕΡΕΑ ΒΑΣΙΛΕΥΣΑ
ΕΠΙ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ (απλ) ΑΝΤΙΣΤΑΝΤΙΑΣ ΤΩΝ
ΓΡΑΦΩΝ ΣΤΟΝ ΑΙΩΝΑ. ΟΔΕ ΜΟΥΣΟΥ ΑΣΙΝ ΑΛΕΞΑΝ
Η ΜΟΝΟΝ ΕΠΙ ΑΝΤΙΣΤΑΝΤΙΑΣ ΛΑΡΜΙΑΝ ΤΩ ΤΑΗΥΕ-
ΟΥ ΕΙΟΔ ΤΩΝ ΤΟΡΑΝΤΕ. ΦΥΛΩΝ. ΟΣΤΙΝ ΚΑΤΑ ΤΩΝ
ΕΠΗΝΟΜΟΘΕΙΑ ΚΑΙ ΟΔΙΝΑ ΟΥΔΕ ΑΣΧΕΙΝΤΕ
ΑΛΕΞΑΝΤΕ ΚΑΙ Η ΤΟΙΑ ΤΩ ΟΥΠΕΙΤΕ Η ΔΙΑΔΟΧΗ ΤΩ
ΚΑ ΤΩ ΠΑΡΑΤΗΚΕΥ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΤΩΝ. ΟΣΤΙΝ ΟΥΔΕ ΤΩ
ΕΙΟ ΜΕΤΕ ΚΑΙ ΕΡΩ. ΟΣΤΙΝ ΕΒΑΜΟΣ ΤΩ ΑΡΧΙΕΡΕΩΣ ΤΩ
ΤΩΝ ΤΩΝ ΜΕΤΑΙΧΜΑΛΩ ΤΑΜΕΝ ΕΡΩΝ, ΚΑΙ ΟΥΔ ΤΩ
ΤΩΝ ΤΩ ΕΥΛΙΠΩΝΕ, ΒΑΣΙΛΕΩΣ, Η ΚΑΤΑ ΤΩ ΚΑΤΑ
ΑΒΕΝ Ο ΑΡΧΙΕΡΕΩΣ. ΕΥ ΤΕ Α ΟΥΔΕ ΤΩ ΤΩ ΤΩ ΤΩ
ΚΑΤΑ ΤΩ ΑΝΑΤΡΕΠΕ ΕΡΩΝ ΤΩΝ ΤΩ ΤΩ ΤΩ ΤΩ
ΠΟΛΥΤΕΙΑ ΚΑΤΑ ΤΩ ΤΩ ΤΩ ΤΩ ΤΩ ΤΩ ΤΩ ΤΩ ΤΩ
ΑΤ' ΕΥΦΥΛΙΟΜΕΝ ΤΩ ΤΩ ΤΩ ΤΩ ΤΩ ΤΩ ΤΩ ΤΩ ΤΩ

Η αναλλαγή των θείων ονομάτων Ιαηβέ - Elohim
ἐπαναλήψις δευαλόγου ἔξοδ. καὶ διαφορόμοιο, εἰς
ὄρος ἡ εἰς τὸ Σάββατον.

Ἐν τῶν σπουδαιωτάτων καὶ πομπηλοποιήτων ἐπισημα-
σίων τοῦ προβλήματος εἰς περὶ αἰῶνος εἶναι ἀπὸ φιλο-
λογοῦ ἐνόητος τὸ διαφορομόμοιο. (Ὁ Wellhausen
ἀντιθέτως τούτῳ πλατυστασία γενομένη τοῦ 18^{ου} αἰῶνα ἐπὶ Βα-
σιλείᾳ, Ἰωσίου δηλ. περὶ τὸ 621 π.χ.) δὲ ἀναγνωρίζει τὸν
μῦθον συγγραφέα.

Ἡ Βίβλος Ἰησοῦ τοῦ Ναυῆ

Παράση: ἐν τῷ Ἰουδαϊκῷ κανόνι (Βίβλος τοῦ Ἰαηβ) ἔστι
ἐν τῇ μεταφράσει τῆς οὐ καὶ ἐν τῇ Βουλγαρικῇ, βιβλίον
ἡ εἰς τὸ Ναυῆ.

Συνέχεια τῆς ἱστορίας ἐπὶ τῇ περὶ τῆς
ἐν, ἀπὸ τοῦ θανάτου τοῦ Ἰησοῦ μέχρι τῶν πρώτων ἡ-
μερῶν μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Ἰ. τοῦ Ναυῆ καὶ διαρ-
εἰ εἰς τρία μέρη ὡς ἑξῆς.

Ὁ Ἰησοῦς τῇ κελύσει τοῦ λαοῦ ἐπεκλήθη εἰς τὸν λαόν
ὅπως παρασημασθῇ εἰς τὴν διάβασιν τῶν ἰσραηλῶν
εἰς τὸ ἄμερον ἀποστέλει ματασιόπον εἰς τὴν ἑλίχιν
διασωθῆναι ἰσραηλῶνας μετὰ τὴν ἑλίχιν.

τῆς Φιλεκ. Ἑταιρείας ἐπλήρωσε δραχμὰς.....

.....διὰ $\frac{\text{δίδακτρα}}{\text{δικαίωμα}}$

Ἐν.....τῇ.....193

Η ΕΙΣΠΡΑΞΑΣΑ

Ἄριθμ.

Η ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΦΙΛΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ

ΓΡΑΜΜΑΤΙΩΝ ΕΙΣΠΡΑΞΕΩΣ ΔΡ.

Ἡ

μαθητῶν τοῦ..... τμήματος τῆς..... τάξεως

τ..... ἐν Ἀθήναις

ἐν Ψυχικῶ

τῆς Φιλεκ. Ἑταιρείας εἰσέπραξε δραχμὰς.....

.....διὰ $\frac{\text{δίδακτρα}}{\text{δικαίωμα}}$

Ἐν.....τῇ.....193

Η ΕΙΣΠΡΑΞΑΣΑ

Τὸ βιβλίον Ρούθ

Ὄνομασία, περιχόρμην, σκοπός: Τὸ μικρόν τούτο βιβλίον ἔχει τὸ ὄνομα παρ' Ἑβραίων Ρούθ ὅ) ἀπὸ τῆς κεντρικῆς ἡρωίδος, μετὰ χάριτος καὶ λογοτεχνικῆς αἰτίας εἶναι ἐμείων διδασκαλικῆς διηγήσεως.

Σκοπός: ἵνα διδάξῃ διὰ περιφανῆ παραδείγματα, ὅπως ὁ σαφιλὺς ἀμείβει ὁ θεὸς τὴν εὐσέβειαν ἐσω καὶ ἀλλοφύλου γυναικός.

Γένεσι καὶ αἰὸς τοῦ βιβλίου ἐντὶ κανόνι: Κατὰ τὴν ἐν τῷ Καίμῳ Ἰουδαϊκῆν παράδοσιν, παλαιοὶ καὶ νῦντεροι Ἑβραῖοὶ συγγραφῆς τοῦ βιβλίου τούτου εἶ-
και ὁ Σαμωνὴλ, τὸ βιβλίον ἀφανῆσαι ἐγράφη ἐπὶ ὑπο-
κρίσει τοῦ Δαυὶδ, τῆς προσηλῆς ἀποστολῆς...

Α' καὶ Β' Βασιλειῶν (Σαμωνὴλ)

Ἐν τῇ ἑβρ. βίβλῳ φέρονται τὸ ὄνομα (Σαμωνὴλ) ἐν αἰ μελαφράσει τῶν ὀνομάτων βιβλίου Βασιλειῶν καὶ ἀριθμῶνται ὡς Α' καὶ Β' Βασιλειῶν, τῶν ἐπο-
μένων Γ' καὶ Δ' ἀριθμῶσεως καίως νιοδετηθεί-
καὶ ὑπὸ τῆς Ἰταλίας καὶ τῆς Βουλγαρίας.

Κυρίως διαίρεται εἰς τὰ ἑξῆς τρία μέρη:

1. Ἱστορία τοῦ Σαμουὴλ.

2. Εἰσαγωγή τῆς βασιλείας καὶ ἡγεμονίας τοῦ Σαμουὴλ

3. ἡγεμονία τοῦ Δαυὶδ.

α.) Ὁ Σαμουὴλ ἀφιεροῦται εἰς τὴν θείαν λατρείαν ὑπὸ τῆς εὐσεβοῦς μητρὸς αὐτοῦ Ἄννης. Προαγγέλει τὴν τιμωρίαν τοῦ οἴκου Ἡλὶ - τιμωροῦνται οἱ Ἰσδραηλῖται διὰ τῶν φιλισθαίων, ὁ Σαμουὴλ διὰ τῆς βοήθειας τοῦ Θεοῦ ἐλευθερώνει αὐτοὺς καὶ τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης.

β.) Ὁ Θεὸς ὑποδεικνύει εἰς τὸν Σαμουὴλ τὸν Σαούλ διὰ βασιλεία - ὁ Σαμουὴλ ἐπιτιμᾷ τὸν Σαούλ διὰ τὴν περιφρόνησιν πρὸς αὐτὸν, χρεῖται ἐπιτολῆ τοῦ Θεοῦ τὸν Δαυὶδ εἰς βασιλεία. - ὁ Δαυὶδ φονεύει τὸν φιλι. ἀλ.

λοφίλην ἥρωα Γολιάθ

γ.) Ὁ Δαυὶδ ἀναγνωρίζεται ὑπὸ παστῶν τῶν φυλῶν ὡς βασιλεὺς πάντων καὶ καθιστᾷ ἐν τέρῳ σαλήμ πρωτεύουσαν νικᾷ τὸν φιλι. καὶ μετανομιθεὶ ἐν κίβωτον εἰς Σιών. ὁ Δαυὶδ μοιχεύει τὴν Βηρσαβῆ ἐπὶ τὴν σύζυγον τοῦ οὐρίου ἐπιπίπτει τοῦ ἀξιωματοῦ τοῦ βασιλεῦς καὶ λαμβάνει αὐτὴν ὡς σύζυγον.

Γενεσις τοῦ βιβλίου: Κατὰ τὴν ἐν τῷ Παλιμμένδ
Ἰουδαϊκῇ παράδοσιν ἀποδίδει τὴν συγγραφὴν καὶ
βιβλίου εἰς τὴν προφήτῶν Ιερεμίου.

α') ὁ σκοπὸς, τὸ περιεχόμενον καὶ ἡ εὐθεσία τῆς ἱστορίας
ἡλικησιστορίας ἀναποσφινεται τελείως πρὸς τὸ
πραγματικὸν κήρυγμα τοῦ Ιερεμίου.

β') εἰς μέρος τοῦ πραγματικῆς περὶ τῶν πραγ-
μάτων οὐδαμῶς ἀναφέρεται τὸ ὄνομα τοῦ Ιερεμίου,
ὅπου διεδράματισε σπουδαιότατον μέρος ἐν τῇ πο-
λυκλή, ἱστορία τοῦ βασιλείου Ἰούδα κατὰ τὰ πα-
ραμονὰς τῆς κἀταρξώσεως αὐτοῦ.

Ἀξιοπιστία τοῦ βιβλίου: ὡς περ αὐτῆς ἀνηγορεύσιν
ἑσωτερικοὶ καὶ ἑξωτετικοὶ λόγοι ἢ χρησιμοποιοῦ-
νται πηκῶν, εὐρισκομένων ἐγγύτατα πρὸς τὰ γεγονό-
τα καὶ τὰς ἁπορίας ὁ συγγραφεὺς μετὰ θάρρους παρα-
πέμπη μετὰ κράν ἀμεροληψίαν.

Αἱ βιβλοὶ τῶν παραλειπομένων
ὀνομασίαι: ἐν τῷ Ἰουδαϊκῷ κανόνι ἐπιγράφονται (λόγοι
τῶν ἡμερῶν) ἐν τῇ μεταφράσει τῶν ὀ(παραλειπομέ-

Σκοπός: το βιβλίο είναι επικοινωνητικός. όσο
πραγμ. προσπάθ. να δείξ. εύ. π. πεπισκ. Ισραήλ
πλητ. κεν. λα. το μεγαλ. της Δαυιδ. κ. της δυνα-
στείας και να σωθ. στην μεσ. κ. στην
επίστα.

Κατα πάσαν πιθανότητα ο συγγραφέας το βιβλίου
επιτίθει είναι ο Έσρας δι. παρατηρούμαι π. β. κ.
επιτίθει, κατά την τε μορφή (γλώσσ. και ύφος),
και το περιεχόμενον, είναι β. κ. ε. κ. οτι
νός είναι ο συγγραφέας αμφοτέρων.

Ιστορική αξιολογία: ούδενος άλλου βιβλίου της Π. Δ.
διεβλήθη υπό της ερμηνευτικής κριτικής, και μαλιστα
υπό του Wellhausen, η ιστορική αξιολογία όσον
των παραλειπομένων. ου έχ. β. κ. κ. και
επιτίθει άριστον ουκ ούδενος δύναται να αρη-
θ. ή, έν σημαίνει έμωσ ότι διέστρεψε την, παλαια
ιστορική παράδοσ. προς τα κάτω και τους σκο-
πούς αυτού και μαλιστα έκαν. έχ. το θάρρος να πε-
ραση την είστα. παλαιότερα, ιστορική της.

Περιεχόμενοι: τὸ βιβλίον ἀφ' ἡρώτων ἀρχαί μετὰ τὸ 538
καὶ 516 γεγονότα τῆς πρώτης ἐν τῆς αἰχμαλωσίας ἐπι-
στοφῆς καὶ τὰ τῆς ἀνοικοδομήσεως τοῦ ναοῦ β.)
τὰ τῆς πρώτης ἐμφανίσεως καὶ δράσεως τοῦ ἔσδρα ἐν
ὄψει 458. ἐν δὲ τῇ βιβλίῳ τοῦ Νεμίου ἐκτείνονται
ἀρχαί τῆς ὑπὸ τοῦ Νεμίου ἀγωγῆς τῶν τεχνῶν τῆς
ἱεροδοκίας β.) τὰ τῆς ἀποκοιτῆς μετὰ τοῦ ἔσδρα
ἀνανεώσεως τῆς μετὰ τοῦ θεοῦ διαθήκης.

Σιωπὴ: τὰ ἀποδέχθη ἢ ποιῶν τῶν ὑποσχέσεων
τοῦ θεοῦ πρὸς τὸν λαόν, ὅσους ἀφείλει διὰ τούτο καὶ ἐπὶ
καὶ ἐνὸς πιστῆς ἐκρηκτικῆς τοῦ νόμου αὐτοῦ.

Γενεσις: εἶναι οὐδέ τι τῶν περὶ αὐτῶν οὐδέ τι καὶ
ἐνοτητα μετ' αὐτῶν. εἶναι ἐξ ἑαυτοῦ τοῦ αὐτοῦ συγγραφεῦς
ἔσδρα ἀλλὰ ἀνεπέξε γαστρίσιν ἐργασία ἐν οὐρανῶν
πηγῶν.

Ἱστορικὴ ἀξιοπιστία: εἶναι ἀξιόπιστοι, διότι ὁ συγγραφεὺς
ἐντὶ ἐσπερῶν πηγῶν εἰργασε ἐν ἐκείνῳ ἄ ἐπὶ τῆς δε.

χει ἐν τῷ τοῦδ. κανόνι καὶ παραλογισμοὶ τοῦ
λου κενός εἰς τὸ κανονιστὶ ἀξίαι ἐστὶ
ἐν αὐτῷ ἑλληνιστῶν χιρουργαῖς τῶν οὐ κα
εἰς αἰ παλαιὰς μεταφράσεις, πρὸ τῶν ἑλληνιστῶν
ἔσδρα ὑπόκει ἐκ τῶν ἔσδρας Α. 77
τὸ βιβλίον περιέχει πηγὰς ἀρχαίας ἀπὸ τῆς
θεοποιτικῆς μεταφρατικῆς καὶ ἰωσίου μέ
του ἔσδρα.

αξιοποιία : εἶναι ἀξιόπιστον ἐν τῶν ἀρχαιο
τατων καὶ πολλὰ τῶν ὑπαρχουσῶν χειρῶν
μαρτυριῶν.

τὸ βιβλίον « τωβίτ »

ὀνομασία : παρά τῆς C. ἐπιγραφῆς « τωβίτ »
σημαλοῦνται καὶ τὸ μέλη τῆς ἀναγνωστομένης

Περὶ τῆς ἰστορίας καὶ σκοπῶς : τὸ βιβλίον αὐτὸ ἀφη
κεῖται καὶ ὑπο εἰς τῆς προνοίας καὶ εὐνοίας
καὶ τῆς ἐξουσίας ἀπονομίας τῆς τω
βίτ. εὐχρημάτων ἐν θείῳ.

Κύριος σκοπὸς τῆς ἐπιγραφῆς καὶ χαρ
εἰς τῆς τῆς δὲ τῆς εἶναι καὶ εἰς τῆς τῆς
ὁ θεὸς ἐπιτρέπει μὲν τῆς δοκιμασίας τῶν

Χαρακτήρ τῶ βιβλίου: ὁ ἔρωτις αὐτῆ
εἰς τὴν καθήχουσαν αὐτῶν ιστορικοδιδασκα
λῶν βιβλίων ὅπως ἔλα τὰ ἱστορικά βιβλ
-ίου Π. Δ.

Τύπος τῶ βιβλίου: εἶναι αξιοπρεπὸν διὰ τὴν
γράφην ἐπι τῆ βασί γραπτῶν ἀναγομένων
εἰς τὸν ἔρωτις καὶ τοῦ ἱουδαίου. Τίς δὲ οὐκ
συγγραφεὺς τῶ βιβλίου τούτου, ποῦ καὶ
πῶς ἀμφιβῶς ἠκμασε δὲν δύναμεθα νὰ
πρὸ ἐξακριβώσωμεν.

τὸ βιβλίον αὐτοῦ δεῖ.

ὀνομασία: τὸ βιβλίον δὲν ὑπάρχει ἐν τῇ
ἱουδαϊκῇ βίβλῳ. ἐν τῇ μεταφρασί τῶν ὀ.
επιγράμματα ἱουδαίου παρομοίως καλεῖται
βουβράτα.

Περιεχόμενον: τὸ βιβλίον ἀφηγεῖται πρὸς
ἡ πόλιν αὐτῆς αὐτῆς χίρα Ἰου-
δαίου ἔσωσε τὸν βία βενθία τῶν πατρίδα
καὶ τὸν μελανοσύνα λαὸν αὐτῆς ἀπὸ τῆς ἀπειρίας
τῶν Ἀ-συρῶν.

Γένου : Περὶ τοῦ χρόνου τῆς συγγραφῆς τοῦ βιβλίου τούτου δὲν ὑπάρχει οὐδεμία μαρτυρία, κείμενον ποῦ δὲν ἀναμνηστικῶς εἰπόμεν ὅτι τὸ βιβλίον ἐγράφη κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ δ' μίχρη τοῦ αὐτοῦ αἰῶνος.

Γλώσσα : τὸ βιβλίον τούτο κατὰ πᾶσαν πιθανότητα τὸ πρῶτον ἐγράφη ἑβραϊστικῶς ἀπολεσθῆν ὅμως ἐν Παλαιστίνῃ καὶ μετὰ τὴν ἐκείνου ἀφαιρέσιν.

Βιβλος τοῦ Ἔσθῆρ

Ὄνομασία : ἐν τῇ Παλαιᾷ ἐπιγράφεται (κύβητος δὲ ἔσθῆρ) παρὰ τοῦ δ' ἔσθῆρ. καὶ ἐν τῇ Βουλγαρικῇ.

Προϊκόμενον : τὸ βιβλίον ἀφηγεῖται πῶς ἦθυσαν ἡρόνοια διὰ τῆς ὠσέθους ἡρωίδος Ἰουδαίας ἔσθῆρ ἔσωσε τοὺς ἐν τῇ αἰχμαλωσίᾳ Ἰουδαίους ἀπὸ τῆς ἐπιβολῆς Ἀμάν ἡγετῆ. τὸ βασιλ. Περσῶν Ζέρξης.

Ιστορική αξιολογία: Το βιβλίον είναι αξιο-
συνόσιον ^{από ιστορικής απόψεως} διότι υπάρχει ουδέν τό σιουμβίβασιν
πρός τήν γνησιότητα αὐτῶν.

Γένεσις: Περὶ τῆς καταγωγῆς τοῦ βιβλίου τοῦτο
πλείοσι ὅσοι ἐξηγήθησαν γνήσια, ουδέν ὅμως
εἶναι δυνατόν νά ῥηθῆ περὶ αὐτῆς, κατὰ
τὴν γνήμιον, πολλῶν ῥωμαιοκαθολικῶν ἐξη-
γητικῶν ἐγγραφῶν κατὰ τὸν χρόνον τῆς περὶ τὴν
πρωτοαρχίας. Πάντως τὸ βιβλίον ἐγράφη ὑπὸ
ἀνδρῶν ἐγγύτατα πρὸς τὰ πράγματα.

Οἱ βιβλαὶ τῶν Μακκαβαίων.

ὀνομασία: Ἐν τῇ Π. Δ. καὶ ἐν τῇ Βουλγαρία
ἐπιγράφονται Α' καὶ Β' μακκαβαίων, εἶκοσι
ἀπὸ τὰ ὡς περὶ κανονικὰ βιβλία ἅπαντα ἐξιστο-
ροῦσι καὶ ὑπὲρ τῆς πατρῴου πίστεως ἀγῶνας
τῶν Παλαιστίνων Μακκαβαίων.

Γενεσις τῶν βιβλίων: τὸ Α' ἐγράφη ὑπὸ παλαιστοῦ συγγραφέως, πρωτοῦ πῶς ἐγράφη ἑβραϊστὶ. Κατὰ συμπέρασμα ἐγράφη περὶ 435-104 π.χ) ἐν τῷ τέλει τοῦ βιβλίου γίνεται λόγος περὶ Ἰωάννου τοῦ Υρμανοῦ.

τὸ Β' ^{ἐβραϊστὶ} προτιπῶς ἑλληνιστὶ κατὰ Ἰερώνημον αὐτὸ ὡς καὶ τὸ Α' τυγχάνει φιλολογικῶν βιβλίων.

Ἰαξιοποίησις: τὸ Α' εἶναι ἀξιόπιστον ὑπὸ τῆς μεγάλης πληροφορίας τῶν κριτικῶν. τὸ δὲ Β' ὑπὸ τῆς λεπτοῦς ἀρνητικῆς κριτικῆς ἀποδεικνύεται ὡς ἰσορροπικῶς ἀξιόπιστον.

Γ' Μακκαβαίων

ὀνομασία περιεχόμενοι: Γ' μακκαβαίων, νόμας καὶ κλαχου σικουδιστὶ τὸ περιεχο-

Γένεσις: τὸ βιβλίον συντάχθη πρῶτοτύπῳ ἑλληνιστῶν καὶ εἶναι ἔργον ἀλεξανδρινῶν Ἰουδαίου τοῦ α'. π. χ. αἰῶνος κατὰ τὴν ἐπικρασίαν αὐτοκρατορίας.

ΤΜΗΜΑ ΙΙ

ΙΑ ΠΟΙΗΤΙΚΑ ΚΑΙ ΔΙΔΑΚΤΙΚΑ

· Η Βίβλος τοῦ Ἰώβ

Ὄνομασία: τὸ βιβλίον τοῦτο ἐπιγράφεται «Ἰώβ γενεή ἑλληνική καὶ λατινική βιβλῶν». Περιεχ. τὸ βιβλίον ἀποσελεύεται εἰς τὸ πρόλογον (α' καὶ β') εἶτα εἰς περὶ λόγῳ ἐξισορᾶται πῶς ὁ δίκαιος Ἰώβ μετέπεσον ἀπὸ μεγάλης ἀτυχίας εἰς ἀνθρώπῳ δυστυχίαν. τὸ πᾶν διαλο-

ΒΙΒΛΟΣ ΤΩΝ ΨΑΛΜΩΝ

Όνομασία: ἐν τῇ Ἰουδαίῃ βίβλῳ ἐπιγράφετε
(βιβλίον ὕμνων) παρα δὲ εἰσὸς ψαλμοὶ
καὶ βίβλος ψαλμῶν καὶ ἐν τῷ κωδ. Α.
ψαλτήριον, ὃ δηλοῖ πρῶτος τὸ ἄρχαν
τῆς συνόδου τοῦ ὁποῖου ἦδοντο οἱ ψαλμοί.

Διάδοχος, διάταξις καὶ ἀριθμοὶ τῶν ψαλμῶν: τὸ
πρωτότυπον ψαλτήριον ἀποτελεῖται κατὰ
τὸ πασορ. καὶ τὸ εἰσὸς 150 ψαλμῶν συγ-
κεκροτημένων παλαιόθεν εἰς πέντε βιβλία
ἐν ἑκάστῳ κατακλιθεῖσαι (εὐκλιθεῖσαι) διαδόξο-
λογίας («ἐλέγητός κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ ἀπὸ τοῦ
αἰῶνος καὶ εἰς τὸν αἰῶνα, Γενεσι 22 κ.τ.λ.).

Μαζὺ τοῦ πασορ. καὶ τῶν εἰσὸς παρατηρεῖται
διαφορά καὶ περὶ τὴν ἀρίθμωσιν τῶν ψαλμῶν.
Περιεχόμενον: τὸ ψαλτήριον εἶναι συλλογὴ
θεοπνευστῶν ὕμνων, προσευχῶν καὶ ἄλλων ἀφ-
ημάτων Ἰσραηλιτικῶν, ἐν αἷς ἐκφράζονται τὰ

Ἐπιγραφαὶ τῶν ψαλμῶν: οἱ πλείους τῶν ψαλμῶν
φέρουσιν ἐπὶ κεφαλῆς ἀντίστοιχον ἀριθμῶν ἐπι-
γραφῶν, αἵτινες δηλοῦσιν εἴτε τὸν συγγραφεῖα
π.χ. «τῷ Δαυΐδ κ.τ.λ. 77. εἴτε τὸ εἶδος τοῦ
ποιήματος π.χ. κεφαλὸς ὠδῆς κ.τ.λ. 77 ~

Οἱ ποιηταὶ τῶν ψαλμῶν: ἐπὶ τῇ βάσει τῶν καλῶς
μεμαρτυρημένων ἐπιγραφῶν τῶν ψαλμῶν
δυνάμεθα νὰ εἰπῶμεν, ὅτι μετὰ μὲν τὴν ἐξουσίαν
τῶν ψαλμῶν προσέχευται ἀπὸ τοῦ Δαυΐδ,
οἱ δὲ λοιποὶ κατὰ μέρος ἀπὸ διαφόρων πα-
τητῶν τῆς προαίχμαλιανικῆς (Μωϋσῆος,
Σολομῶν κ.τ.λ.) καὶ τῆς μισαίχμαλιανικῆς
ἐποχῆς.

ὡς ὁ «Παροιμιαὶ Σολομῶνος» ἢ ἀπὸ
«Παροιμιαὶ» -

Περιεχόμενον: τὸ βιβλίον τοῦτο εἶναι συ-
λεγμὸν ἐλαχίστων μὲν ποιητῶν (δημῶδων)
παροιμῶν, ἀλλ' ἐπὶ τὸ πλεῖστον δὲ λογίαν
ἡθικῶν καὶ παραβολῶν.

Γένος: αὐτὸ εἶναι ἐπιγραφήν καὶ ἀπὸ
τοῦ περιεχομένου δύναται εἰς τὴν εἴρησιν ὅτι
τὸ βιβλίον δὲ ἀποσελεῖ φιλοσοφικὴν ἐνο-
ύτητα, ἀλλ' εἰς συλλογὴν παροιμῶν σοφῶν,
καὶ ποιητῶν ἀνθρώπων. τὸ παλαιό-
τατον καὶ μέγιστον μέρος τοῦ βιβλίου ἀνήκει
εἰς τὸν Σολομῶνα, οὗτος ἔλαβε τὸ ὄνομα
καὶ τὸ ὄλεν βιβλίον.

τὸ βιβλίον τοῦτο δὲ εἶναι ἀπηλαγμένον
σφαλμάτων. τὸ μείζονον αὐτοῦ διαφέρει
καὶ τῆς Μασσαίτης.

Φιλοσοφικός χαρακτήρ: ο έγκλησι-
ασις από απόψεως λογοτεχνικής τε και περιχο-
μένου εμφανίζεται ως εν τωμάλιση ισορρο-
μια βιβλίου επ' Π. Δ. τὸ βιβλίον δὲ εἶναι οὗτε
ἐξ ὀλοκληρίου πεζόν, οὗτε ἐξ ὀλοκληρίου ποιη-
τικόν.

Περιεχόμενον
τὸ βιβλίον περιέχει συμβουλὰς νὰ φοβούμεθα
τὸν θεόν και τὰς ἐπιτολὰς τοῦ θεοῦ νὰ φυ-
λάττωμεν και ὅτι πάντα τὰ ἐν τῷ κόσμῳ
εἶναι «ματαιότης ματαιότητων τὰ πάντα
ματαιότης» ἅς ἀπολαύσῃ μιν ὁ ἄνθρωπος ἐν
καρπῷ και ἐν μέτρῳ κιν ἀγαθῶν και παρόντος
βίου, ἀλλ' ἄσμι λησμονή δέ τῷ θεῷ των
ἐπισημῶν αὐτῶν και ἀπομύθησιν κρισεῶν.

Τὸ ἄσμα ἀσμάτων

Ἑννομασία: ἐν τῇ Ἰουδαίικῃ βίβλῳ ὀνομάζεται
(ἄσμα ἀσμάτων ὃ ἐστὶ Σολομῶν) καὶ παρ
αὐτῶν ὁ μετεφράστη (ἄσμα ἀσμάτων).

Χαρακτηρ. Περιεχόμενον. Πρόκειται κατὰ
τη θεωρία τῆν εὐδοχίαν, περί σφραγῶν λυρι-
κῶν ἀσμάτων ἀποτελουμένη ἐνότητα.

Ἐν τῷ πρώτῳ^{μῦθῳ} περιγράφεται ἡ βαθμι-
δια γενεῶν τῆς ἀγάπης, ἐν δὲ τῷ δεύτερῳ
περί θάλασσαν ἡ ὑπὸ ἡμίονους καὶ ἡ τελείωσις
αὐτῆς. εἶναι ἀνάγκη εἰ ὁ βασιλεὺς τῶν
ἀσμάτων, ὁμοίον τῶν βιβλικῶν ποιητῶν
τῶν ἄλλων καὶ τῶν παγισμοῦ ποιητῶν
ἔχει πλοῦτον καὶ χαρῶν τῶν ἐνέουσαν, ζωη-
ροτητα καὶ ἀρμονίαν χρωμάτων, βασι-
αὐδῆματα καὶ ὑψίστην ἐμφρασίαν

Η Σοφία Σολομώντος

Επίκληση: Το συμπροσημασθέν τούτο βιβλίον
οὐκ αὐτὴν τῆς ὀλίγοις ἔστιν ἠγορευμένον «Σοφία Σαουὴν»
τῆς δὲ τῆς Βοηλοῦ «Libet Sapientiae».

Περίεχομενον: Ἐπεριεχομεν ἐκ Σοφίας Σολο-
μώνος εἶναι παλαιὰς ἀπελευθερωτικὰς προφη-
τείας πρὸς τοὺς ἔχθρους ἐκ τῆς Βαβυλωνίας
καὶ Σολομώντος πράγματα δὲ πρὸς τοὺς ἑ-
ταίρους ἐκείνους δευτέρως πρὸς τοὺς ἑταίρους...
καὶ ἔχοντα ἰσχυρὰ τὴν εἰκόνα ἐστὶν ἡ-
γεῖται ἐφ' αὐτὴν ἀντιπαραστήσει ἑαυτὴν
πρὸς ψευδόν τιμον ἑταίρον καὶ ἰσχυρὸν πρὸς
ἐταίρον ἡγεῖται ἑταίρον καὶ ἰσχυρὸν ἐπὶ
ἐν τῇ ἐστὶν καὶ τῷ θεοκωτῆρι καὶ τῷ
ἐπὶ.

Χαρακτήρ: Ἐστὶν ἡγεῖται καὶ ἰσχυρὸν ἐπὶ
τῷ θεοκωτῆρι ἡγεῖται ἡγεῖται.

Καταγωγή τῆς βιβλίου: Ἡ Σοφ. Σολ. κατατὴν ἐπιφ. τῶσαν γνήριον δὲν προέρχεται ἐκ τοῦ καλὰ μοι τῶ Σολομῶντος, ἀλλ' αἰνας ἔχον ἐλληνιστοῦ Ἰουδαίου. ἐμφανίσειαι ἐν αὐτῷ λαλῶν ὁ Σολ. διότι πράγματι περιλαμβάνει σολομωνταίου ἰδιαιτῶς διὰ τὸ θεωρεῖτο ὡς οὐκ ἔσχημίσθη τῶ Ἰσραήλ.

Σοφία Σεραχ

Ὄνομασία: τὸ δὲ ἑσπεροκίανον κόν τῶτο βιβλίον ἂν μὲν ἐν ἐλληνικῇ βίβλῳ ἐπιγράφεται Σοφία Σεραχ, ὡς αἰς ἀθ. εὐμαχίαις φέρεται καὶ ὑπὸ σαδὰς Μόροι, Σεμεάν υἱοῦ Ἰσοῦ, υἱοῦ Ἐλεάζαρ, υἱοῦ Σεραχ περιεχομένων: τὸ βιβλίον περιέχει παροιμίας, ποιήματα, κῆρα καὶ ἄλλα γεραίχια, διαφόρους ψαλμοὺς.

ΟΙ ΜΕΙΖΟΝΕΣ ΠΡΟΦΗΤΑΙ

Ο ΗΣΑΪΑΣ

Ο Ησαΐας ἐγεννήθη περί τό 740^{π.χ.} ἐν φυλῆς Ιούδα,
καί κατῶκε μονίμως εἰς κρουσαλήμη. Ἡ τοῦ ἔθ-
νος εἶχεν ἀποκτήσει δύο γιούς εἰς τοὺς ὁποίους
εἶχε ὠσει συμβολικά ἑνόματα, σχετικά πρὸς
τὸ προφητικὸν αἰεὶ ἔργον. Τὸ 740 εὐπρόσβλητο
προφητικὸν ἔργον ^{δι' ὁσείματα} ἐπὶ βασιλείας τοῦ αἰσαρίου. ἐπὶ
πεντακοσιακίαν περίπου ^{πρῶτον} τὸ προφητικὸν αἰεὶ ἔργον
ὑπὸ σοβαρῶν κυνδύων. Τὸ κριτικὸν μῆλημα
τοῦ Ἡσαΐου ὑπῆρξεν ἡ ἐμφανὴς τοῦ Ισραὴλ ἐκτίστα-
σιν, ἐρημίαν τοῦ λαοῦ καὶ ἡ πρὸς τὸν νόμον ἐκείνην
σημῶσιν αἰεὶ.

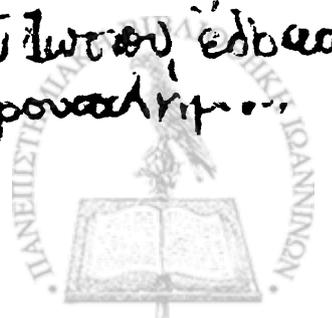

Περιεχόμενα: τὸ βιβλίον περιέχει (ὡς ἑπεὶ ἀναγ-
νόμενα) δὲ τὸ βιβλίον ὡς ἄν εἰς δύο ἐπιμέρους μέρη.
καὶ τὸ μὲν α' μέρος ἀποτελεῖ πρῶτος συλλογὴν τῶ-
ν ἀπαγγελθεισῶν κατὰ διαφόρους καιροὺς ὑπὸ τοῦ
πνεύματος καὶ ἱστορικῆς ἐκδήσεως, τὸ β' περιέχει
προφητείας μὴ ἀπαγγελθείσας, ἀλλ' ἐπὶ ἐξ ἀρ-
χῆς ^{παραδοθείσας} καὶ προβλεπόμενας πρὸς μελλουσι-
νὴν ἀνάγκησιν, ἀπευθύνονται δὲ πρὸς τὸν Ἰουδαῖον.
τὸ βιβλίον χαρακτηρίζεται ὡς παροικιστικόν.

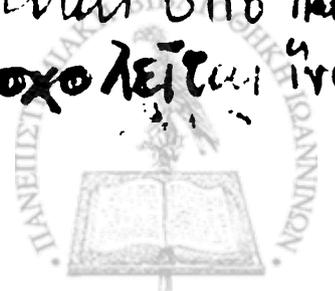
Ο ΙΕΡΕΜΙΑΣ

Ὁ Ιερεμίας εἶστο προφητικὸν ἀξιωμα ἐκ-
λήθη ἐν νεολίας ὑπὸς « ἠρασμένον » ὑπὸ
τοῦ Θεοῦ, κατ' ἄνω τέλος τῆν ἡλικίαν καὶ δὴ
κατὰ τὸ 13^{ον} εἰς τὸ βασίλειον τοῦ Ἰωακὴμ, ἔδρασε
δὲ προφητικῶς, ἀ ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐλφερονσάλην.

υπερβίας ἐπὶ βαρύνει καὶ αὐτὴν
ἔργον ἀνεπίστευτον ὁμοίως ἡ γρηγορὶ ἀδελφὰ καὶ τὴν
ἀποδοχθεὶς κατὰ τὴν κοινὴν ὁμολογίαν ὡς ἄνε-
νον ὁ πολυπαθέσιμος, ἀλλὰ καὶ ὁ εὐφυχοτατός
ταύτων τῶν προφητῶν, διπλοῦς ^{ἀκκιλῆδη} πολυδύναμος
καὶ τεῖχος χυλίων, ἀμα δὲ καὶ ὁ εὐσφερῶς
τος.

Γένεσις τῆς βιβλίου: Περὶ τῆς γενέσεως αὐτοῦ παρ-
χει ἡμῶν ὀλίγας μὲν, ἀλλὰ διακριτικὰς, πλη-
ροφίας αὐτοῦ τοῦ βιβλίου. Κατὰ τὸ δ.
λογὸν τῆς βασιλείας τῆς Ἰωακείμ, λαβὴν ὁ υπερβί-
ας ἐπιτοκίαν παρὰ κυρίου κατὰ ^{κατὰ} γραφὴν τοῦ λόγου
ὡς ἔλατμος, ἐπὶ σκοπῶν, ἵνα ὁ ἀμαρτωλὸς λαὸς
μετανοήσῃ καὶ ἐπιστρέψῃ ἀπὸ τῆς ὁδοῦ τῆς προ-
πητείας, ὅπως ἔργως τὰς προφητικὰς αὐτοῦ λόγους
κατὰ τὸν ἐπισιτικὸν μαθητὴν αὐτοῦ βαρεῦχ,
ὅστις κατέγραψε αὐτὰς καὶ ἀνέγνωσεν δημοσίᾳ.
Καταπαύσας ὁ ὄμιλος τοῦ βιβλίου ἵκναιτο ὑπὸ τοῦ
ἐξηγημένου βασιλέως, ὁ υπερβίας ἐν δυνάμει ὑπε-
ροφῶς εἰς τὸν βαρεῦχ, ὡς ἀπέκρινον Ἰωακείμ
καὶ πάλιν. ἐπὶ τῆς βασιλείας λοιπὸν τῆς διηγήσεως
ταύτης, ἢ ἡ ἀσθένεια ἀνομιολογῆσαι ὑπὸ παν-
των, ἢ ἐπισιμονική ἐρευνα ἀποχολεῖται ἵνα

Θρῆνοι τοῦ Δερεμίου

ὀνομασία : τὸ βιβλίον δὲν φέρει τίτλον, παρὰ τοῦ οὗ ὀνομάζεται (Θρῆνοι Δερεμίου) μὴ Ἰουδαϊκῆ ὀνομασίαν (Θρῆνοι) εὐρίσκομεν ἐν τῷ Παλμοῦ.

Περιεχόμενον
Λογοσειχητικῆ μορφῆς : Συμμεταίρει δὲ τούτο ἐν 5 ἑλεγχιατικῶν λόγων μεγάλης λογοσειχητικῆς ἀξίας (μαίησα ἢ β. παιδ.) ἐν αὐτῷ θεοπνευσίας ἢ εὐχή καὶ παλαιογραφ εἴσης ἰεροσοφίης.

Η ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΙΕΡΕΜΟΥ

Περιεχόμενον, γλώσσα και γνησιότης

Ἐν τῇ δευτεροκανονικῇ αὐτῇ γραφῇ ὁ πρῶτος κρημὸς ἀπευθυνόμενος πρὸς τοὺς Ἰουδαίους ἐν τοῖς ἐχθροποιήσιν αἰχμαλώτους εἰς Βαβυλῶνα 11 καὶ προσπαθεῖ νὰ ἀποτρέψῃ αὐτοὺς ἀπὸ τῆς ἐμὲ ἀπορρέουσας εἰδωλοκρατίας, ἐπὶ τῷ σινοπῶ καὶ ἐργασίᾳ αὐτῶν ἐν τῷ παρόντι, τῇ ἐπίστασι καὶ ἀνομίᾳ.

Ἡ γνησιότης τῆς ἐπιστολῆς ἐπισημαίνεται μετὰ ἀρχαιολογικὰ εὑρήματα ἐκ Βαβυλῶνος καὶ γράμματα ἐκ Νινευῆ,

ὁ Βαρούχ ὡς γνωρίζομεν ἀπὸ τῶν
ὑπῆρξε ἐμπόσιος καὶ ἀχώριστος συντροφῆς
ἐν τῷ βασιλείῳ τοῦ βασιλέως ὅς ἐσθ' ἐπὶ προσημεία
ὡς γνωστόν κατέχευε κατ' ἐπαγορεύσαν
αὐτῷ, οὐνεκ ἐδώχθη μετ' αὐτῷ.

Περιεχόμενον: τὸ βιβλίον περιέχει τὸν λόγον
ἐν ἀγγλῶσι ὁ προφήτης πρὸς τοὺς ἐν Βαβυλῶνι
αἰχμαλώτους Ἰουδαίους περὶ τοῦ αὐτοσώτη αὐ-
τοῦ ἐν τῷ ἐρασολήμει μὲτὰ χρηματισμοῦ, ποσοῦ
πρὸς προσφοράν θεοῦ ἐν δέσποιν' ὑπὸ τοῦ
Ναβουχοδονόσορος· καὶ διάφοροι ὑποθήκαι πα-
ρακλήκαι καὶ παραμυθητικαὶ τοῦ Βαρούχ
πρὸς τὸν χυμαζόμενον λαόν περὶ τοῦ αὐτοσα-
σώτη αὐτοῦ.

τὸ βιβλίον ἐγράφη ὑπ' αὐτοῦ τοῦ Βαρούχ.

Ο ΙΕΖΕΚΙΗ

Ὁ Ιεζεκιήλ ἦτο ἕως υἱὸς ὕσους, οὐκ ἦν
καὶ ἐσθλή ἀιχμαλωτὸς μετὰ τοῦ βασιλεῦς
λεχονίου καὶ μετὰ ἄλλων προέχοντων ἐν Βαβυ-
λώνα ὑπὸ τοῦ Ναβουχοδονόσορος· ὁ Ιεζεκιήλ
ἀπέφλωσε μέγαλον κῆρον παρά τῶν συναχ-
μαλώτων. Ὁ Ιεζεκιήλ ἐφρονώθη ὑπὸ ὀφθαλ-
μῶν ἐπειδὴ ἤλεγχε καὶ παραβάσει τοῦ πα-
τρὸς νόμου.

Χαρακτηριστικόν μῆρισμα τοῦ Ιεζεκιήλ
ὡς προφήτου εἶναι τὸ πλῆθος τῶν ὀραμάτων
αὐτοῦ.

Περιεχόμενον. Τὸ βιβλίον περιέχει λόγους
τοῦ Ιεζεκιήλ ἐπαγγελθείας πρὸς τοὺς ἐν Βα-
βυλῶνι αἰχμαλωτῶν Ἰουδαίους καὶ διατε-
ταμένους ἐν πολλοῖς κατὰ χρονολογικὴν σει-
ρᾶν παρὰ ἄλλου προφήτου μεθοδικώτερον.

Γνωστός: Διὰ τῆς ἐπισημαίνουσας ἐξουσίαν
ὡς τοῦ περιχομένου, πείθει ἡμᾶς, ὅτι
ὡ μόνον ὁ συγγραφεὺς τῶν ἐπιμέρους προφητι-
κῶν, ἀλλὰ καὶ ὁ συντάκτης τοῦ ὅλου βιβλίου εἶναι
αὐτὸς ὁ προφήτης Ιεζεκιήλ.

Η Ιουδαϊκή παράδοση και η μεταγραφή
Ο μαρτυρόντων επιχρηστικότητα του Δανιήλ
ο Δανιήλ συγγραφέας μετὰ τῶν μεγάλων
προφητῶν, κατὰ τὴν ἐπίτητον.

αὐτὰ κατὰ τὴν ἐπιχρηστικότητα ἀνεργήσους. πρῶτο
ἔλαβε ὁ νεοπλατωνικός φιλόσοφος Περσέριος
(303 μ.χ.) κατὰ τοὺς νεοτέρας χρόνους ὁ Σπινόζα,
τοῦ 17' αἰῶνα.

Γλώσσα τοῦ βιβλίου: τὰ ὅμοια. γράμματα. εἰς
εβραϊκῆν, σὺν ὁμοίᾳ ἐν τῇ ἑλληνικῇ μετα-
φράσει, τὸ πρῶτον. μάλιστα ἀραμαϊτικῆς. Διὰ
τὴν διχλωσίαν τοῦ Δανιήλ πλείονας ὁμοιότη-
τας διετυπώθησαν,

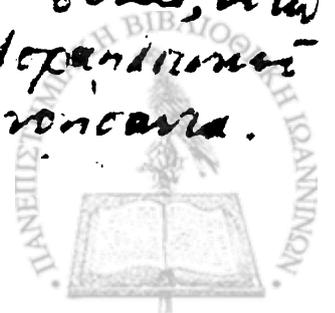

ὈΨΩΝΙΕ

ὈΨΩΝΙΕ ΝΙΣΙ ΒΟΡΕΙ, ΚΑΤΗΓΟΡΑ ΑΠΟ Τῆ ΒΟΡ.
ΒΑΣΙΛΕΥΟΝ Τῆ ΙΣΡΑΗΛ, ἄδ μαρτυρεῖται
τῆ παρὰ οὐσία.

ὈΨΩΝΙΕ ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ Εἰς τε πρῶτον ἐπίγον
10 εἰς τε περίπου τῆ Ηοσιέου ἤτοι το 750-92.

Ἐπιμαχόμενον: το βιβλίον οὗ περιέχει ὁμοί-
ταις λόγῳ εἰς ἀπὸ γρηγορῶ ὈΨΩΝΙΕ, περι-
έχει περίληψιν μόνον. εἰς τὸ κοινὸν μέρος τοῦ
βιβλίου ὈΨΩΝΙΕ ναυπηγία τῶν Ισραηλι-
τικῶν λαῶν εἰς τὴν ἀπογραφήν τὸν καὶ ἀπὸ τοῦ
θεοῦ καὶ πρὸς τὴν θείαν τιμωρίαν. ὡσαύ-
τῃ εὐαγγέλιον ὈΨΩΝΙΕ πρὸς τὴν ἰστορίαν τῆ θεί-
αἰτίας τῶν Ισραηλιτικῶν λαῶν ὡς οὐκ οὐδὲν οὐδὲν
τῆ. εἰς τὴν οὐρανὸν αὐτῆς γὰρ μετὰ μοιχα-
λίδος γυναικὸς γέμε. ἡμερῶν τῆ κρίσεως τῆ
αὐτῆ καὶ τῆ ἐπιπέτου ἐναγκαλιστῆ αὐτῆ, ἀλλ' εἰς
πρῶτον πρὸς αὐτὴν καὶ οὐκ ἐπιπέτου πρὸ
λαβάναι παλιν πρὸ αὐτῆ καὶ οὐ γρονθίστας, οὐκ
πρὸς τὴν ἰστορίαν τῆ ἀποστολῆς τῶν Ισραηλιτικῶν
καὶ μετὰ τὸ θεὸν. ἰστορῶν αὐτῶν μετεροπεία.

ὈΨΩΝΕ

ὈΨΩΝΕ νῆς Βερκεί, κατηχῶν ἀπὸ τοῦ βορρ. ἡ
βασίλειον τοῦ Ἰσραήλ, ὡς μαρτυρεῖται ἐν
τῆς παραδόσας.

ὈΨΩΝΕ' προηγήθη εἰς τὸ πρῶτον ἐργον
10 εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ Ἡσαίου ἤτοι τὸ 750-22.

τὸ περιεχόμενον; τὸ βιβλίον δὲ περιέχει ὅλου
τοῦ λόγου ὡς ἀπὸ γρηγορῶν ὈΨΩΝΕ', περι-
έχει περίληψιν μόνον. εἰς τὸ κωκίον μέρος τοῦ
βιβλίου ὈΨΩΝΕ' κατηχῶν τὸν Ἰσραηλι-
τικὸν λαόν ἀπὸ τῆς ἀπομακρυντοῦ τοῦ ἀπὸ τοῦ
θεοῦ καὶ πρὸς τὴν ἐν θείᾳ τιμωρίᾳ. ὡσαύ-
τα ὡς ὈΨΩΝΕ' προβάλλει τὴν σχίσιν τοῦ θεοῦ
πρὸς τὸν Ἰσραηλικὸν λαόν ὡς σχίσιν οὐδυνικήν
δηλ. εἰς τὴν οὐδυνικήν αὐτῶν χαίμεν μισα
λίδος γυναικὸς γόμεν, ἡ τριμεία τῆς κρίσεως γίτη
αν τοῦ κρίσεως τοῦ ἐγκαταλίπει αὐτὸν, ἀλλ' εἰς τὴν
προσωπικῆς ἀζήτησιν πρὸς αὐτὴν καὶ θείᾳ ἐκλήξει παρα-
λαμβάνει πάλιν ὑπ' αὐτὴν καὶ σωφρονίζονται, ὡς
συμβολίδι τὴν σχίσιν τοῦ ἀποστασίαν τοῦ Ἰσραηλιτικῆ
λαοῦ μετὰ τοῦ θεοῦ. ἰουδαίαν αὐτὴν μετενοήσαντα.

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Μητροπολιτικῆς
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ

ὁ Ἄμωσ

ὁ Ἄμωσ κατήγετο ἀπὸ τῆν Ἰουδαίων, ἦτο
ποιμὴν προβάτων καὶ καλλιερμητῆς συ-
νομορῶν. ἔδρασε προφητικῶς ἐν ἡμέραις
ὄθιω βασιλεῶν Ιωάαβ καὶ ἐν ἡμέραις Ἰεροβο-
άμ βασιλεῶν Ἰσραὴλ.

Περιεχόμενον: Περιέχει πρὸς τὸν λαὸν
καὶ προφήται, περιέχει ἐλεγχὸς αὐτοῦ πρὸς τὸν
Ἰσραὴλ, καὶ δὴ τῆς αἰχμαλωσίας αὐτοῦ.
Ἐπίσης περιέχονται ἀπὸ λαϊκοὶ λόγοι ἐπὶ ὄ-
φθαλμοῦ καὶ ἰδία τοῦ κατὰ καιρὸν καὶ
σημαρίας διατὰς ποιητικὰς ἀμαρτίας αὐτῶν.
(Ποικιλίαν, ποιητικὴν καὶ ἰλιαν, ὑπερηφάναν
ψυχολογίαν καὶ) ἐπὶ τῶν περὶ λαοὺς 15
ράματα καὶ προφήτων, προμνηύοντα τὴν ἐπερχο-
μένην καταστροφῆν. ὅθεν ἐλλείπει διόμωσ ἀπὸ τοῦ
κατὰ καιρὸν αὐτοῦ οἰδὴ παρακλιεῖται.

Θ Μιχαίας

Κατήγηση εἰς τὴν γούλη Ιούδα. Προφητεῖα
πρὸς τὴν Σαμαρείαν καὶ πρὸς τὸν βασιλῆα
ἐπιπέσει σχεδὸν σύγχρονος τοῦ Ησαίου.

Περιεχόμενον: ἀποδείξει τὸν πρὸς τὴν
τὴν λογὴν τοῦ προφήτου, ὁμοίαν καὶ οὐσίαν
πρὸς τὸν ἐπιπέσει, ἀμφὶ καὶ Ησαίου.

εἰς τὸ ἀμείψαντες προφητείας ἡ ἀναμενομένη καὶ
προφητείας τῆς Σαμαρείας καὶ τῆς βασιλείας
διὰ τὴν ἐδωλοκαρικήν καὶ σκληροκαρδίαν
τῶν τοῦ λαοῦ. β.) προφητεία τὴν ἐν τῇ Βηθλεὲμ
ἐπιπέσει τῶν μεσσιῶν.

Γνωσις: Ἡ δύναμις καὶ ἡ ἐξουσία τοῦ προφήτου
ἐχομένου καὶ τὸ μέγεθος τῆς προφητείας αὐτοῦ.
μαρτυρία τὴν γνωσιότητα τοῦ βιβλίου.

8 Θβδιδού

Εἰς τῷ νόμῳ αὐτοῦ οὐδὲ ἄλλο γινώσκωμεν ἐν τῷ γερωνίμῳ βιβλίῳ ἐν τῷ περιεχομένῳ διαγράμματα καὶ ἐκλάμψον ὅτι ὁ Θβδιδού κατήγετο ἐν τῷ νόμῳ βασιλῆος, εἰς τὰ παλαιότερα τῶν ἰσραηλιτῶν, συγγραμμάτων περὶ τῶν ἀρχαίων, ἀκρίβειαν περὶ τὰ μέρη τοῦ θ' αἰῶνος.

Περιεχόμενος: τὸ βιβλίον συγγραμμάτων ἐκ δύο μερῶν, καὶ εἰς τὸ α' προαγγέλλεται ἡ καταστροφή τῆς Ἰουδαίας καὶ ἡ αἰώνως τῆς ἑσχατίας β.) ἀπειλή τῶν ὀφθαλμῶν καὶ πάντα τὰ αἰετῶνα
ἐστὶν ἐν τῷ βιβλίῳ α' κεφάλαιον. 27

Περιεχόμενον : ὁ προσήλυτος ἀποσελλεύεται ὑπὸ
θεῶν πρὸς Νινυῆ, ἵνα κηρύξῃ ἐν αὐτῇ μεγαλίστην, ὁ
θυναὸς παρακινεῖται πρὸς τὴν ἐπιτολίην τοῦ θεοῦ καὶ
γυῖται πρὸς θεοσὺς (Ἰσπαν.) κατὰ τὸν ἔκδοτον
ἐγείρεται μεγάλη κερκηρία τῆς θαλάσσης, ὁ
θυναὸς εἰσπίπτει εἰς τὴν θάλασσαν ἀσείσχος, ὁ
θυναὸς παρακροχθίζεται ὑπὸ μεγάλου κτύπου, ἐν τῇ
καθίᾳ αὐτοῦ ὁ προσήλυτος προσεύχεται πρὸς τὸν
κυβέριον καὶ ἐξιμύεται ὑπὸ αὐτοῦ ἐξ τῆς θύρας
ὁ θυναὸς ἀποσελλεύεται ἐν δὲ ἄλλω εἰς Νινυῆ
ὑπὸ τοῦ θεοῦ εἰς τὴν προαγγέλλει τὴν κατα-
στροφὴν τῆς πόλεως.

Πολλὰ εἶναι αἱ βιβλίαι περὶ τοῦ χαρακί-
ου τοῦ βιβλίου. ὑπὸ τὴν καθολικῶν καὶ
ορθοδόξων ἐκκλησιῶν, ὁ γνήσιος εἶναι ὁ αὐτὸς περι-
εχόμενος ἐν βιβλίῳ ἑνὸς κατὰ τὸν ἰσπανικόν, ἢ καὶ
ἢ ἐκ τῆς ἀφορμῆς ὅτι εἶναι ἀποκριντικὸν ἐν
ἰσπανικῆ βία.

Ἡ Ἑβραϊκή

Ἐκ τοῦ ἐπιγράμματος καὶ βιβλίου γνωστο-
μένου ὅτι ὑπῆρξε προφήτης, ἐνδὲ τοῦ περι-
εχομένου ὅτι ἔδρασαν εἰς τὴν Ἰουδαίαν
κατὰ τὰ μέσα τοῦ Ζ' αἰῶνος.

Περιεχόμενον: ὁ προφήτης παραπονύεται πρὸς
τὸν θεὸν διότι οὐ κηρύττει τὸν λαὸν διὰ τὰς ἐπιπο-
δοὺς αἰωνῶν πρὸς αὐτὸν καὶ λέγει ὅτι ἡ γνησιότης αὐ-
τοῦ ἐστὶν διὰ τὰ μέσα τῶν Χαλδαίων. Ἔστι ὁ μὲν
δοξολογίας διὰ ἑμῶν ὀμιλεῖ περὶ εὐχαριστίας
τοῦ βιβλίου ἔχει μὲν ἄλλοτερον λογισμὸν καὶ θεολογικὸν ἔ-
στιν.

ὁ Ἄγγαιος

Δια τοῦ ἔσθρα μαρτυροῦμεν ὅτι ὁ προσήλυτος Ἄγγαιος
γινάτο πρός Ζαχαρίου, παράφρυσαν τοῦ λαοῦ τῆς
αμπληρώσης τῆς ἀναικοδόμητον τοῦ ναοῦ ἐκ τῆς
ἀρχῆς, ὅσως εἶχε διακοπή διὰ τῶν διαβολῶν τῶν σα-
ταρῶν. ἀπελάθησαν πρός τόν Δαρείον, τόν
ἐγασάσπον (520) ἔπερ καί σκελετόν τῶ 516.

Περιεχόμενον: Ἡ ἐπιανάληψις τῶν ἐργασίῶν τῶν
ἀναικοδόμησις τοῦ ναοῦ. Ἐνθα εὐρύνη τῶν θεοῦ
ἐκ τῆς ὑπομοτῆς, δίδει ἀρετοῦς ἐκ τῶν ἱερῶν πύ-
λων ἐπιτελεῖν τὰ καθήκοντα πρός τόν σίον τοῦ θεοῦ.

Ὁ Ζαχαρίας

ὁ προφήτης καὶ ἄγγελος ἐξ ἱερατικοῦ γένους.
ὅπως εἶδομεν ἐμπροσθεν ὁ Ζαχαρίας παρέλασε
καὶ λαὸν μετὰ καὶ προσ. ἑγγαίου κατὰ τὸ β. β. ἕως
τῆς βασιλείας Δαρείου καὶ Ἰστιάστου, ὅπως συνεχί-
σθη τὸ διακοπὴν ἔχον τῆς ἀνοικοδομήσεως τοῦ
ἱεροῦ ἐν Ἱερουσαλὴμ.

Περιεχόμενον: τὸ βιβλίον περιέχει ἐξ ἑπτὰ μέρους
ὁκτώ νυκτερινῶν ὁραμάτων λιάν σκοτεινῶν. τὸ δὲ
βιβλίον περιλαμβάνει ἐπιμύθητον σκοτεινῶν
λόγων ἀναφερομένων εἰς τὴν νυκτερινὴν τῆς
γεγονομένης ἐκείνη ἀπὸ Συρίας, Φοινίκης καὶ
Φιλιππῶνας εἰς τὴν ἑβραϊκὴν καὶ τὴν ἑλληνικὴν
ἀριθμὸν αἰῶνα καὶ τὸ βασιλεῖα τοῦ Θεοῦ.

